

Abstrakt

Práce se zabývá divadlem jako specifickou estetickou formou spojující vizuální a akustický přenos informací v rámci zvláštního komunikačního modelu. Teorií divadla, které je samostatným a soběstačným uměleckým útvarem čerpajícím z ostatních druhů umění a tvořící jedinečnou uměleckou komunikaci a zkušenost v konkrétním prostoru a čase. Dále divadelním prostředím a prostorem, který bývá v divadle jasně vymezen a rozdělen do zón – jeviště a hlediště. Takto uzpůsobený prostor ovlivňuje tvorbu, přenos i recepci znaků a vyžaduje specifické postupy tvůrčí práce. Konkrétním druhem divadla v této práci je pohybové divadlo a tanec. Prostřednictvím pohybu a tance se v divadle přenáší komunikační obsahy odlišným způsobem. Znakovost těla a pohybu v divadle zahrnuje divadelní kód. Tento systém ustavuje znaky a kód, se kterými divadlo pracuje a reguluje materiál, který je používán jako divadelní znak. Zároveň určuje jakým způsobem a za jakých podmínek mohou být tyto znaky kombinovány a jaký význam těmto znakům diváci přisuzují. Empirická část obsahuje analýzu stínového představení taneční skupiny Teulis, která se zúčastnila projektu Česko Slovensko má talent.